



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursurilor

în cauza civilă

Eugeniu Hihlat împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția de Patrulare Nord al INSP al IGP, Dorian Petcu și Alexei Pădure

(încasarea prejudiciului moral)

împotriva deciziei din 29 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord,

Dosarul nr. 2ra-504/25
NR. PIGD 2-23146239-01-2ra-13082025

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Bălți, sediul Central – jud. S. Dubceac
Curtea de Apel Nord - jud. E. Grumeza, I. Parii, N. Costăș

22 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Inspectoratului General al Poliției și de Inspectoratul Național de Securitate Publică,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 octombrie 2023, Eugeniu Hihlat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcției Patrulare Nord a INSP, precum și împotriva agenților constatatori Dorian Petcu și Alexei Pădure, solicitând încasarea prejudiciului moral în cuantum de 30.000 lei și recuperarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 6 aprilie 2023, ora 09:15, a fost oprit de agenții constatatori menționați pe str. Decebal nr. 101 din mun. Bălți, fiindu-i întocmit proces-verbal contravențional nr. xxx din aceeași dată, în temeiul art. 238 alin. (2) Cod contravențional.

3. Reclamantul a indicat că a staționat cu autoturismul Toyota Prius V, cu nr. de înmatriculare xxx, în zona indicatorului 3.31 „Oprirea interzisă”, invocând lipsa locurilor de parcare destinate persoanelor cu dizabilități în proximitatea Policlinicii nr. 1. În calitate de persoană cu dizabilități, a informat agenții constatatori despre aplicabilitatea excepției prevăzute de Regulamentul circulației rutiere pentru vehiculele conduse de persoane cu dizabilități, însă aceștia ar fi ignorat semnele distinctive, normele speciale incidente, prevederile Legii nr. 60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități și garanțiile constituționale privind accesibilitatea.

4. A relevat că procesul-verbal contravențional a fost contestat, iar prin decizia Judecătoriei Bălți nr. 5r-152/2023 din 30 mai 2023 contestația a fost admisă, cu anularea sancțiunii aplicate. Recursul declarat de agentul constator a fost respins ca tardiv prin decizia Curții de Apel Bălți din 27 iulie 2023. În urma acțiunilor agenților constatatori, a fost afectată activitatea sa profesională de profesor de legislație rutieră în cadrul „Autoschool” SRL, fiind anulată lecția planificată pentru data de 6 aprilie 2023, ceea ce a generat prejudicii de imagine profesională și perturbarea procesului instructiv pentru un număr de 30 de cursanți.

5. Reclamantul a invocat că, în urma petiției depuse, a fost inițiată o anchetă de serviciu, în cadrul căreia s-a constatat existența unor abateri disciplinare, fiind

aplicate măsuri de influență față de agenții constatori și dispuse atenționări privind conduita profesională.

6. De asemenea, acesta a susținut că situația creată i-a provocat o stare accentuată de stres și dezechilibru psiho-emoțional, fiind nevoit să solicite intervenția serviciilor de urgență, fără a beneficia de sprijin efectiv.

7. A indicat că suferă de scleroză multiplă, fapt confirmat prin acte medicale, iar recomandările medicale impun evitarea suprasolicitării psiho-emoționale, astfel încât acțiunile agenților constatori ar fi putut contribui la agravarea stării de sănătate.

8. Reclamantul a susținut că pârâții refuză repararea prejudiciului moral cauzat, exprimat prin suferințe psihice, stres emoțional și afectarea demnității personale.

9. La 11 septembrie 2023, reclamantul a formulat cerere prealabilă de soluționare amiabilă a litigiului, care a rămas fără răspuns.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin [hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central, din 30 ianuarie 2024](#), acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul lui Eugeniu Hihlat, a prejudiciului moral în cuantum de 5.000 lei, iar în rest pretențiile au fost respinse.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 5 februarie 2024, Inspectoratul General al Poliției a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Central, din 30 ianuarie 2024, solicitând casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată și pretențiile formulate de reclamant.

12. La 19 februarie 2024, Inspectoratul Național de Securitate Publică a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 20 aprilie 2023, solicitând casarea hotărârii și adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinse integral pretențiile formulate de reclamant.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin [decizia Curții de Apel Nord din 29 aprilie 2025](#), au fost admise apelurile declarate de Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, fiind modificată hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central, din 30 ianuarie 2024, în partea ce vizează cuantumul prejudiciului moral, prin

reducerea sumei dispuse spre încasare de la 5.000 lei la 1.000 lei, iar în rest hotărârea a fost menținută.

14. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, la 6 aprilie 2023, agentul constatator Dorian Petcu din cadrul DP Nord al INSP a întocmit decizia asupra cauzei contravenționale în privința lui Eugeniu Hihlat, reținând că acesta ar fi parcat neregulamentar, fiind sancționat în temeiul art. 238 alin. (2) Cod contravențional cu amendă de 18 unități convenționale, echivalentul a 900 lei.

15. S-a constatat că, prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central, din 30 mai 2023, decizia contravențională seria xxx din 6 aprilie 2023 a fost anulată, iar recursul agentului constatator a fost respins ca tardiv prin decizia Curții de Apel Bălți din 27 iulie 2023, hotărârea rămânând definitivă.

16. În aceste condiții, instanța de apel a reținut că reclamantul a fost tras eronat la răspundere contravențională, fiind încălcat dreptul la prezumția nevinovăției, garantat de art. 21 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 §2 CEDO, fapt ce îi conferă dreptul la repararea prejudiciului moral, în conformitate cu art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional și art. 2036–2037 Cod civil.

17. Totodată, s-a constatat că acțiunile agentului constatator au generat reclamantului un prejudiciu moral exprimat prin stres și suferințe psihice, însă instanța de fond a apreciat eronat cuantumul despăgubirii stabilite.

18. Raportându-se la criteriul echității, la natura dreptului lezat, gravitatea redusă a contravenției imputate și la circumstanțele concrete ale cauzei, instanța de apel a concluzionat că suma de 5.000 lei este excesivă, stabilind că despăgubirea de 1.000 lei reprezintă o compensație echitabilă și proporțională.

19. De asemenea, instanța a reținut că Inspectoratul General al Poliției este subiectul responsabil pentru repararea prejudiciului moral, în conformitate cu art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998 și Legea nr. 320/2012 privind activitatea Poliției, iar nu Ministerul Justiției.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 24 iulie 2025, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 29 aprilie 2025, solicitând casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

21. În motivarea recursului, recurentul, reiterând argumentele de fapt și de drept invocate anterior, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat dispozițiile legale privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile autorităților publice, extinzând nejustificat incidența normelor referitoare la răspunderea statului, în condițiile în care simpla anulare a procesului-verbal contravențional și încetarea procedurii

contravenționale nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a justifica acordarea despăgubirilor, în lipsa constatării caracterului ilicit al acțiunilor autorității și a întrunirii cumulative a condițiilor răspunderii civile.

22. A invocat aplicarea nejustificată a dispozițiilor Codului civil și ale Legii nr. 1545/1998, susținând că situația dedusă judecătii nu se încadrează în ipotezele normative ce reglementează repararea prejudiciului cauzat prin erori judiciare sau administrative. În acest context, recurentul a concluzionat că instanța de apel a depășit limitele investirii, a realizat o analiză superficială a probelor și a formulat concluzii care nu decurg logic din circumstanțele cauzei și cadrul normativ aplicabil.

23. La 24 iulie 2025, Inspectoratul Național de Securitate Publică a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 29 aprilie 2025, solicitând casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

24. În motivarea recursului, recurentul a susținut că întocmirea actelor contravenționale reprezintă exercitarea atribuțiilor legale ale agentului constator și nu constituie, prin ea însăși, faptă ilicită, iar pretențiile reclamantului nu ar întruni condițiile răspunderii civile delictuale și nici exigențele Legii nr. 1545/1998, invocând în susținere dispozițiile Codului civil, ale Codului contravențional și practica judiciară relevantă în cauze similare.

25. Prin referința depusă la 13 august 2025, Eugeniu Hihlat a solicitat respingerea recursurilor declarate de Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, ca inadmisibile.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

27. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

28. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
 - d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
 - e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
 - f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.
- Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

29. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

30. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 29 aprilie 2025.

32. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 23 iulie 2025 (f.d.26). Prin urmare, recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică la 24 iulie 2025, au fost depuse în termenul legal prevăzut de lege (a se vedea pct. 27).

33. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

34. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului implică exercitarea unui control de legalitate veritabil, întemeiat pe motive serioase și concludente. Normele procesuale conferă instanței de recurs prerogativa de a filtra cererile care nu întrunesc o motivare suficientă din perspectiva erorilor de drept invocate.

35. Completul Curții Supreme de Justiție subliniază că, pentru a trece testul de admisibilitate, recursul trebuie să conțină argumente juridice pertinente și bine fundamentate, raportate la temeiurile prevăzute de art. 432 Cod de procedură civilă. Or, motivarea recursurilor depuse în prezenta cauză are un caracter preponderent declarativ, reiterând susținerile invocate anterior în apel, fără a evidenția veritabile erori de drept comise de instanța de apel.

36. Simplul dezacord al recurenților cu soluția pronunțată de instanța de apel nu constituie temei de casare a deciziei contestate. Recursul are un caracter limitat la probleme de legalitate, nefiind o cale devolutivă asupra situației de fapt, ci exclusiv asupra aplicării și interpretării normelor de drept material și procesual.

37. În conformitate cu regulile procedurale aplicabile, instanța de recurs nu reexaminează probele administrate și nici nu substituie aprecierea instanțelor inferioare. Evaluarea probelor, stabilirea raportului dintre acestea și concluziile de fapt revin exclusiv instanțelor de fond și de apel.

38. Completul de judecată constată că argumentele invocate de recurenți nu sunt de natură să răstoarne concluziile Curtea de Apel Nord, care a examinat cauza sub toate aspectele relevante. Criticile formulate vizează, în esență, dezacordul recurenților cu soluția adoptată de instanța de apel, fără a releva existența unor erori de drept apte să justifice casarea deciziei contestate.

39. Instanța de apel a stabilit corect că anularea procesului-verbal contravențional și constatarea atragerii eronate la răspundere contravențională constituie temei pentru angajarea răspunderii statului, în conformitate cu dispozițiile legale incidente. În acest sens, s-a reținut încălcarea dreptului la prezumția nevinovăției, garantat de Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ceea ce justifică acordarea unei despăgubiri morale. Totodată, Curtea de Apel Nord a aplicat corect criteriul echității în determinarea cuantumului despăgubirii, ținând cont de natura încălcării, intensitatea suferințelor psihice și circumstanțele concrete ale cauzei, reducând suma stabilită de prima instanță la un nivel rezonabil și proporțional.

40. Susținerile recurenților privind lipsa caracterului ilicit al acțiunilor agenților constatare nu pot fi reținute, în condițiile în care instanțele au stabilit definitiv că sancționarea contravențională a fost neîntemeiată, iar această constatare atrage incidența normelor privind repararea prejudiciului cauzat prin acte ale autorităților publice.

41. De asemenea, argumentele referitoare la neîntrunirea condițiilor răspunderii civile delictuale nu sunt susținute de circumstanțele cauzei, întrucât instanța de apel a identificat existența faptei ilicite, a prejudiciului moral și a legăturii de cauzalitate dintre acestea.

42. Drept urmare, în absența unor erori de drept sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată. Aceasta a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

43. Din considerentele expuse, completul de judecată conchide că recursurile declarate nu întrunesc condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursurile declarate sunt vădit neîntemeiate.

44. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibile recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat